

עין משפט
גמ' מצוה

קנא א"ר מ"י פ"ד מהל'
אישתו הל' יב פתח
שקין מן טושיע אהינן
סמן מדי טעם ג'
קנב ד מ"י פטו' מהל'
אשרי כהה הלכה
א סנה לאוין קר' טושיע
ט סמן ד טעין ג'
ב קנב ד מ"י פ"ו מהלטי
ישרי תהוה אל' ו'
קנב ד מ"י פ"ג מהל'
משנה הל' ו'.

ממו:

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

דמתין קח' דלה אקר אלה חייבי לאוין דשאר וא"ת ח"כ אמאי
אלטרין למנטק הכל מודים בשומרת יבם אמאי תיסק אדעתא
למימר דהי ממזר טפי מבשאר חייבי לאוין דללו דשאר וי"ל דלהניב
דרכ דלמר אין קידושין מוספין ביבמה אלטרין לשמויעין שפיר דלה
הי ממזר ועממ' חר"ת דהוי מעבד
כוכביס ועבד שאין זה קידושין לשם
אדם וליבם נמי לאו זה קידושין הוא
אלא ביהא הוא דלית זה ואפי' למ"ד
דהוי ממזר מעבד כוכביס ועבד
מ"מ אין ממזר מיבמה דכיון דיבמה
עומדת תלוק כמו ליבם שיהא זה
תופסין קידושין וא"ת לשמואל תפשוט
מהך כדתימ' לאוין קידושין מוספין
ביבמה דלוי מוספין לא הוה נריך
לשמויעין לאוין הולד ממזר וי"ל
דשמואל תפסקא ליה דלמ' כדתימ'ת
היא גופה אמ' לא לשמויעין קידושין
מוספין ביבמה וא"ת היכי קמ"ל
דתפסי הא אמאי לא תפסי לא הוה
ממזר דשמואל אית ליה לעיל (דף
מה) דעבד כוכביס ועבד הנה על
זה ישראל הולד כשר וי"ל דשפיר
משמע דתפסי זה קידושין מדכיל לה
בהי קטנה ומה משמע דבטלה לא
הוה הולד ממזר מוספין תפסי זהו
קידושין וס' דקדאמר ואפי' מספקא
ליה אי כרב אי כשמואל לא כפירוט
הקונטרס דאפי' לרב אין הולד ממזר
דמי' אלא להכי לא נקט שומרת
יבם משום דשמ' תפסי זה קידושין
דשמואל ופשיט' דלה הוה ממזר ואין
שום חידוש להשמיעו וא"ת ואמאי
הוה ממזר משומרת יבם לשום תנ' (ו)
כיון דהוה מעבד כוכביס ועבד דלה
תפסי קדושין לא לדידה ולא לחימין
וכדתימ'ת דהאשה רב' (לקמן דף נג.)

**על הסוטה שאין הולד ממזר יגדה דהא
תפסי בה קידושין שנאמר יתהי נרתה עליו
אפי' בשעת נרתה תפסי בה קידושין סוטה
נמי דהא תפסי בה קידושין הניא נמי הכי
כ"הכל מודים בבא על הנדה ועל הסוטה ועל
שומרת יבם שאין הולד ממזר ואב"י
שומרת יבם מספקא ליה אי כרב אי
כשמואל: א"ר שמעון בן עזאי כו': תני
שמעון בן עזאי אומר מצאתי בגלת ויוחסין
בירושלים וכתוב בה איש פלוני ממזר
מאשת איש וכתוב בה 'משנת ר' אליעזר
בן יעקב קב ונקי וכתוב בה גמשה הרג אהר
ישעיה אהר רבא מידן רייניה קטליה אהר
ליה משה רבך אהר כ"י לא ויאני האדם
וחי ואת אמרת 'ואראה את ה' יושב על כסא
רם ונשא משה רבך אהר ימי כה' אלהינו
בכל קראנו אליו ואת אמרת 'דרשו ה'
בהמצאו משה רבך אהר את מספר ימיו
אמלא ואת אמרת 'ההוספתי על ימיו חמש
עשרה שנה אהר ישיעה ידענא ביה דלא
מוקבל מה דאימא ליה ואי אימא ליה
אישייה מויד אהר שם איבעל בארוז
אתיה לארוז ונסרוה כי מבא להדי פומא
נה נפשיה משום דאמר 'ובתוך עם מומא
שפתיס אנכי יושב מכל מקום קשו קראי
אהרדי ואראה את ה' כדתניא 'כל הנביאים
נסתכלו 'באספקלריא שאניה מאירה משה
רבינו נסתכל באספקלריא המאירה דרשו
ה' בהמצאו 'יהא ביחוד הא בצבור
ויחיד אימת אהר רב נחמן אהר רבה בר
אבה 'אלו עשרה ימים שבין ראש השנה
ליום הכפורים את מספר ימיו אמלא
תנאי היא דתנאי את מספר ימיו אמלא
אלו**

פומא. דישעיה: כפרו לפומיה ונה נפשיס. ומשום הכי אינש
לנאורי פומיה משום דקרינ'הו לישראל עם עממ' שפתיס מעדעו שלא
זיה לו הקב"ה ולא מחמת תוכחה דכתיב' וזמור אי לי כי דמיתי:
ופסקלו באספקלריא שאין מאירה. וכסבורים לרבות ולא רלו
ומשה נסתכל באספקלריא המאירה וידע שלא רחמו דפניו:
שי

דלעיל (דף נג.) דהא חייבי לאוין דללו דשאר פי' מו"י דלה יגלה שמעיין
כדתימ'ת דהאשה רב' (ג' ס.) זו דכרי ר' עקיב' דלמר אין קידושין מוספין
ביבמה דלוי מוספין לאוין קידושין מוספין בנייתו לאוין
כדתימ'ת דהאשה רב' (ג' ס.) זו דכרי ר' עקיב' דלמר אין קידושין מוספין
ביבמה דלוי מוספין לאוין קידושין מוספין בנייתו לאוין
כדתימ'ת דהאשה רב' (ג' ס.) זו דכרי ר' עקיב' דלמר אין קידושין מוספין
ביבמה דלוי מוספין לאוין קידושין מוספין בנייתו לאוין

סוטה נמי הא חייבי לאוין קידושין מוספין ביבמה דלוי מוספין
לאוין קידושין מוספין בנייתו לאוין קידושין מוספין בנייתו לאוין

כדתימ'ת דהאשה רב' (ג' ס.) זו דכרי ר' עקיב' דלמר אין קידושין מוספין
ביבמה דלוי מוספין לאוין קידושין מוספין בנייתו לאוין

כדתימ'ת דהאשה רב' (ג' ס.) זו דכרי ר' עקיב' דלמר אין קידושין מוספין
ביבמה דלוי מוספין לאוין קידושין מוספין בנייתו לאוין

כדתימ'ת דהאשה רב' (ג' ס.) זו דכרי ר' עקיב' דלמר אין קידושין מוספין
ביבמה דלוי מוספין לאוין קידושין מוספין בנייתו לאוין

מסורת הש"ס

(א) קידושין סנה (ב) ובעיל
יג: לקמן נב: ג' יג: 1.
(ג) ובעיל (ה) לקמן ס.
עיינן כס: עיינן ס.
כדתימ'ת נב: ד (ט) ע'י
מריש'ת אלה ו' ממזל
במ"י פי' לי דלליס כ"ג.
(ה) לקמן קה. ריה ית.
(ו) אלצה שפ"ג.
(ז) ובעיל (ח) ובעיל יג.
(ט) גל' ולא חפסי י"ג.
(י) גימ'ת רב'י לאשמעיין
דלוי קידושין פי' אחי מהל'
דלה תפסי קידושין סנה.
(כ) ג' יג: דמתס' נמי מעב.
יענ'.

הנהגות הב"ח

(א) רש"י דיה משנת אכ"י
יבם שנשא אחר מן
ובי' מתני' דמזיד
גרושה: ועממ'ת:
(ב) הוי' דיה (גמזיד
הקודם) הכל מותר ובי'
מיד דהוי אעבוד כוכביס
יעבד כ"י: (ג) ויה' או כרב
וי' אורחיה דקרא
רלאשמעיין לקמן
אקידושין או אחי מהל'
לאשמעיין דלה תפסי
קידושין סנה:

הנהגות מהר"ב

רנשוברג
[רש"י דיה משנת אכ"י
קב ונקי י"י. משנה ז'
בכתיבת שני' ידויה ונקי
כל מקום שזכר הלה
כמותו ע"כ. משנה הלכה
שמנת משנת האחרים
כזה דק"ל משנת אכ"י
קב ונקי דלהלכה כמותו
היוו קב בכתיבת וכן
מוחקין דבר רש"י
קידושין ודף פ"ט ע"ב
ג"ה כמותו י"י. וכן
מוחקין דברי ה"ס
ביבמות דף נ' ע"ב וחקין
ה' הא"י אלה דלהלכה
דלה תקב הלכה האלמנה
יעי"ש דף נ' ע"ב כדש"י
דיה הלכה האלמנה
דק"ל משנת הא"י קב
ונקי י"י ע"כ. וה"ס
בכתיבת הוא י"י דלף
בכתיבת אלה לכלל הדין.
ולחומרה דחוק משנה
קשה הסוטה לו דלוי ומה
יפרשה אם לא שיהיו
לומר דיע' ש"ס שמדקום
היה הלכה ככ"ל. א"י
ה"ס בכתיבת י"י. אחי
היינו לחמו לישב ביה.
ד"ל הדין יתן סוגיה
מתוקנת כ"ה. לקמן דף פ'
ע"א ש"ך ומו סבר לו לא
טויה והא ק"ל משנת
דכ"י קב ונקי וא"י כה
אמר ר"ח אהר רב ר'
הלכה כ"ה ומה ק"ל א"י
ולפי הכלל הדין בכל לא
אמר ש"ס חייבת' אל' אל'
אמר ק"ל י' מידן
הקונטרס נריך להנין הכי
מיוזן י' כ"ה ובעל' למד
דכ"י ק"ל דכתיבת' אין
הלכה ככ"ל. אמר ר' ח"י
ק"ל וכו' ע"כ כל"ס
דד"ק וכו' מהה ר' אהרן
מחיי' יבמתו דף פ' ע"א
מ"ס סה:]

תוס' חר מקבא

ליבמתו והלכה צרתה
ונשא וכו' תמצ' אהר מיהו
וכל הורוכים אהר ה"ו ור'
ובספר האשה רבה וכו' תנ'
בהוי' ר'ס פמז' מייב'ת'
אלו דאי א"ליבא דר"י
דכתיבת' דלע' בעי שאר
י"ש סמור מיב'ת' ומתי'
בספר הוורק וכו' האשה
רבה א"ליבא דר' עקיבא
(דפנה' דכ"י) ודכתיבת'

